ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2022/895

ze dne 24. května 2022

o zmocnění k zahájení jednání jménem Evropské unie o komplexní mezinárodní úmluvě o boji proti využívání informačních a komunikačních technologií k trestné činnosti

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 82 odst. 1 a 2 a čl. 83 odst. 1 ve spojení s čl. 218 odst. 3 a 4 této smlouvy,

s ohledem na doporučení Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dne 27. prosince 2019 přijalo Valné shromáždění OSN rezoluci č. 74/247 o boji proti užívání informačních a komunikačních technologií k trestné činnosti, přičemž rozhodlo o zřízení otevřeného *ad hoc* mezivládního výboru odborníků, zastupujícího všechny regiony, pro vypracování komplexní mezinárodní úmluvy o boji proti využívání informačních a komunikačních technologií k trestné činnosti.

(2) Unie již přijala pravidla, která se vztahují na některé prvky, jež budou pravděpodobně zvažovány pro zahrnutí do komplexní mezinárodní úmluvy o boji proti využívání informačních a komunikačních technologií k trestné činnosti, ne však na všechny. Tato pravidla zahrnují zejména nástroje týkající se trestního práva hmotného ([1]), policejní a justiční spolupráce v trestních věcech ([2]), minimálních norem pro

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/93/EU ze dne 13. prosince 2011 o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2004/68/SVV (Úř. věst. L 335, 17.12.2011, s. 1); směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/40/EU ze dne 12. srpna 2013 o útocích na informační systémy a nahrazení rámcového rozhodnutí Rady 2005/222/SVV (Úř. věst. L 218, 14.8.2013, s. 8); směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/713 ze dne 17. dubna 2019 o potírání podvodů v oblasti bezhotovostních platebních prostředků a jejich padělání a o nahrazení rámcového rozhodnutí Rady 2001/413/SVV (Úř. věst. L 123, 10.5.2019, s. 18).

([2]) Akt Rady ze dne 29. května 2000, kterým se v souladu s článkem 34 Smlouvy o Evropské unii vypracovává Úmluva o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie (Úř. věst. C 197, 12.7.2000, s. 1); nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1727 ze dne 14. listopadu 2018 o Agentuře Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) a o zrušení rozhodnutí Rady 2002/187/SVV (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 138); nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794 ze dne 11. května 2016 o Agentuře Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) a o zrušení a nahrazení rozhodnutí 2009/371/SVV, 2009/934/SVV, 2009/935/SVV, 2009/936/SVV a 2009/968/SVV (Úř. věst. L 135, 24.5.2016, s. 53); rámcové rozhodnutí Rady 2002/465/SVV ze dne 13. června 2002 o společných vyšetřovacích týmech (Úř. věst. L 162, 20.6.2002, s. 1); rámcové rozhodnutí Rady 2009/948/SVV ze dne 30. listopadu 2009 o předcházení kompetenčním sporům při výkonu pravomoci v trestním řízení a jejich řešení (Úř. věst. L 328, 15.12.2009, s. 42); směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech (Úř. věst. L 130, 1.5.2014, s. 1).

procesní práva ([3]) a záruk ochrany údajů a soukromí ([4]). Navíc vzhledem k tomu, že v dalších souvisejících oblastech již byly předloženy a projednány legislativní návrhy, měly by být tyto návrhy rovněž zohledněny v rozsahu, v jakém mají za cíl posílit účinnost právního rámce Unie.

(3) Komplexní mezinárodní úmluva o boji proti využívání informačních a komunikačních technologií k trestné činnosti proto může ovlivnit některá pravidla Unie nebo změnit jejich oblast působnosti.

(4) V zájmu ochrany integrity práva Unie a zajištění toho, aby pravidla mezinárodního práva a práva Unie zůstala i nadále ve vzájemném souladu, je nezbytné, aby se v záležitostech, které spadají do pravomoci Unie, jak jsou vymezeny ve Smlouvách, a v souvislosti s kterými Unie přijala pravidla, na jednáních o komplexní mezinárodní úmluvě o boji proti využívání informačních a komunikačních technologií k trestné činnosti podílela vedle členských států i Komise.

(5) Rada dne 22. března 2021 přijala závěry týkající se strategie kybernetické bezpečnosti EU pro digitální dekádu. Rada v nich připomněla, že některé aspekty jednání o komplexní mezinárodní úmluvě o boji proti využívání informačních a komunikačních technologií k trestné činnosti by se mohly týkat společné zahraniční a bezpečnostní politiky, přičemž zdůraznila, že „posiluje a prosazuje Budapešťskou úmluvu o počítačové kriminalitě a probíhající práci na druhém dodatkovém protokolu k této úmluvě. Navíc se i nadále podílí na mnohostranných výměnách informací v oblasti boje proti kybernetické kriminalitě, včetně procesů souvisejících s Radou Evropy, Úřadem OSN pro drogy a kriminalitu (UNODC) a Komisí OSN pro prevenci kriminality a trestní spravedlnost (CCPCJ), ve snaze posílit mezinárodní spolupráci v boji proti kybernetické kriminalitě, včetně výměny osvědčených postupů a technických poznatků a podpory budování kapacit, a současně dodržovat, prosazovat a chránit lidská práva a základní svobody."

(6) Tímto rozhodnutím by nemělo být dotčeno rozdělení pravomocí mezi Unií a jejími členskými státy, jak je vymezeno ve Smlouvách, účast členských států na jednáních o komplexní mezinárodní úmluvě o boji proti využívání informačních a komunikačních technologií k trestné činnosti, ani žádné následné rozhodnutí o jejím uzavření, podpisu nebo ratifikaci.

(7) Směrnice pro jednání obsažené v dodatku tohoto rozhodnutí jsou určeny Komisi a v případě potřeby se přezkoumají a dále upřesní v závislosti na vývoji jednání.

(8) Komise a členské státy by v souladu se zásadou loajální spolupráce měly v průběhu jednání úzce spolupracovat, mimo jiné prostřednictvím pravidelných kontaktů s odborníky a zástupci členských států v New Yorku a ve Vídni.

([3]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU ze dne 20. října 2010 o právu na tlumočení a překlad v trestním řízení (Úř. věst. L 280, 26.10.2010, s. 1); směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/13/EU ze dne 22. května 2012 o právu na informace v trestním řízení (Úř. věst. L 142, 1.6.2012, s. 1); směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/48/EU ze dne 22. října 2013 o právu na přístup k obhájci v trestním řízení a řízení týkajícím se evropského zatýkacího rozkazu a o právu na informování třetí strany a právu na komunikaci s třetími osobami a konzulárními úřady v případě zbavení osobní svobody (Úř. věst. L 294, 6.11.2013, s. 1); směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1919 ze dne 26. října 2016 o právní pomoci pro podezřelé nebo obviněné osoby v trestním řízení a pro osoby vyžádané v rámci řízení týkajícího se evropského zatýkacího rozkazu (Úř. věst. L 297, 4.11.2016, s. 1); směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/800 ze dne 11. května 2016 o procesních zárukách pro děti, které jsou podezřelými nebo obviněnými osobami v trestním řízení (Úř. věst. L 132, 21.5.2016, s. 1); směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/343 ze dne 9. března 2016, kterou se posilují některé aspekty presumpce neviny a právo být přítomen při trestním řízení před soudem (Úř. věst. L 65, 11.3.2016, s. 1).

([4]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1); směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89); směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/136/ES ze dne 25. listopadu 2009, kterou se mění směrnice 2002/22/ES o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací, směrnice 2002/58/ES o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací a nařízení (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele (Úř. věst. L 337, 18.12.2009, s. 11).

(9) V souladu s čl. 42 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 byl konzultován evropský inspektor ochrany údajů, který vydal stanovisko dne 18. května 2022 ([5]).

(10) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se Irsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné.

(11) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Komise se zmocňuje k zahájení jednání jménem Unie o komplexní mezinárodní úmluvě o boji proti využívání informačních a komunikačních technologií k trestné činnosti, pokud jde o záležitosti, které spadají do pravomoci Unie, jak jsou vymezeny ve Smlouvách, a v souvislosti s kterými Unie přijala pravidla.

2. Jednání se řídí směrnicemi pro jednání stanovenými v dodatku tohoto rozhodnutí, které se v případě potřeby přezkoumají a dále upřesní v závislosti na vývoji jednání.

Článek 2

Při jednání je konzultována pracovní skupina pro justiční spolupráci v trestních věcech, která je určena jako zvláštní výbor ve smyslu čl. 218 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Komise podává zvláštnímu výboru uvedenému v prvním pododstavci pravidelné zprávy o krocích podniknutých na základě tohoto rozhodnutí a pravidelně jej konzultuje.

Kdykoliv o to Rada požádá, Komise ji informuje o průběhu a výsledcích jednání, a to i písemně.

Jedná-li se o záležitostech spadajících do sdílených pravomocí Unie a jejích členských států, Komise a členské státy během vyjednávaní úzce spolupracují s cílem zajistit jednotu v mezinárodním zastupování Unie a jejích členských států.

Článek 3

Toto rozhodnutí a jeho dodatek budou zveřejněny ihned po svém přijetí.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno Komisi.

([5]) Stanovisko ze dne 18. května 2022 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

V Bruselu dne 24. května 2022.

Za Radu
předseda
B. LE MAIRE

DODATEK

SMĚRNICE PRO JEDNÁNÍ O KOMPLEXNÍ MEZINÁRODNÍ ÚMLUVĚ O BOJI PROTI VYUŽÍVÁNÍ INFORMAČNÍCH A KOMUNIKAČNÍCH TECHNOLOGIÍ PRO ÚČELY TRESTNÉ ČINNOSTI

Pokud jde o proces jednání, Unie by měla usilovat o dosažení těchto cílů:

1) Proces jednání má být otevřený, inkluzivní a transparentní a založen na spolupráci v dobré víře.

2) Proces jednání má umožnit smysluplnou účast všech příslušných zúčastněných stran, včetně zástupců občanské společnosti, soukromého sektoru, akademické obce a nevládních organizací.

3) Podněty všech členů Organizace spojených národů mají být posuzovány na rovnoprávném základě, aby bylo zajištěno, že tento proces bude inkluzivní.

4) Proces jednání má být založen na účinném a realistickém pracovním programu.

Pokud jde o obecné cíle jednání, Unie by měla usilovat o dosažení těchto cílů:

5) Úmluva má zajišťovat vysokou úroveň ochrany lidských práv a základních svobod a zároveň sloužit jako účinný nástroj pro donucovací a justiční orgány v celosvětovém boji proti kriminalitě s cílem prosazovat a posilovat opatření pro účinnější a účelnější předcházení počítačové kriminalitě a boj proti ní, jakož i podporovat a usnadňovat mezinárodní spolupráci, zajišťovat vysokou úroveň ochrany práv obětí a podporovat budování kapacit a technickou pomoc v boji proti počítačové kriminalitě.

6) Má se plně zohlednit stávající rámec osvědčených mezinárodních a regionálních nástrojů a úsilí, který se odráží v rezolucích Valného shromáždění Organizace spojených národů 74/247 a 75/282. Úmluva tak má být slučitelná se stávajícími mezinárodními nástroji, zejména s Úmluvou Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu z roku 2000 a jejími protokoly, Úmluvou Organizace spojených národů proti korupci z roku 2003, Budapešťskou úmluvou Rady Evropy o počítačové kriminalitě z roku 2001 a jejími protokoly, ale také dalšími příslušnými mezinárodními a regionálními nástroji, které se týkají zejména ochrany lidských práv a základních svobod. Úmluva nemá mít žádný dopad na jejich uplatňování nebo na přistoupení jakékoli další země k těmto stávajícím nástrojům a nemá vést ke zbytečné duplicitě.

7) Mají se plně zohlednit práce a výsledky činnosti otevřené mezivládní expertní skupiny pro provedení komplexní studie o kyberkriminalitě, jak bylo dohodnuto v rezoluci Valného shromáždění Organizace spojených národů 75/282.

8) Ustanovení úmluvy mají zajišťovat nejvyšší možnou ochranu lidských práv a základních svobod. Členské státy EU by měly být schopny dodržovat mezinárodní právo a právo EU, včetně základních práv, svobod a obecných zásad práva EU, jak jsou zakotveny ve Smlouvách Evropské unie a v Listině základních práv. Ustanovení úmluvy by měla být rovněž slučitelná s mezinárodními obchodními závazky EU a jejích členských států.

Pokud jde o obsah jednání, Unie by měla usilovat o dosažení těchto cílů:

9) Úmluva má stanovit definice trestných činů, které mohou být spáchány pouze za použití počítačových systémů.

10) Za předpokladu, že budou zaručeny dostatečné podmínky a záruky a odpovídající ochrana lidských práv a základních svobod, by úmluva mohla jako výjimku ze zásady uvedené v odstavci 9 stanovit definice trestných činů, které mohou být spáchány bez použití počítačových systémů, ale mohou být za určitých okolností umožněny použitím počítačových systémů, avšak pouze v případech, kdy zapojení počítačových systémů podstatně mění charakteristiky nebo dopad těchto trestných činů.

11) Trestné činy mají být definovány jasně, úzce a technologicky neutrálním způsobem. Definice mají být slučitelné s definicemi v jiných příslušných mezinárodních nebo regionálních úmluvách, zejména v oblasti počítačové kriminality, a s mezinárodními normami v oblasti lidských práv a základních svobod.

12) Úmluva má stanovit pravidla týkající se napomáhání k takovým trestným činům a v příslušných případech pokusu o jejich spáchání, odpovědnosti fyzických i právnických osob za takové trestné činy, pravidla pro stanovení pravomoci ve vztahu k takovým trestným činům a pravidla týkající se účinných, přiměřených a odrazujících sankcí a opatření v souvislosti s takovými trestnými činy, které jsou slučitelné s jinými příslušnými mezinárodními nebo regionálními úmluvami, zejména v oblasti organizované trestné činnosti nebo počítačové kriminality, a s mezinárodními normami v oblasti lidských práv.

13) Úmluva má stanovit procesní trestněprávní opatření, která orgánům umožní účinně vyšetřovat počítačovou kriminalitu, což by za předpokladu, že jsou stanoveny dostatečné záruky, mohlo zahrnovat opatření k uchovávání nebo získávání elektronických důkazů jakéhokoli trestného činu v rámci vyšetřování trestného činu nebo trestního řízení a navíc, v případě prokázané potřeby a přidané hodnoty, opatření ke zmrazení a konfiskaci výnosů z těchto trestných činů, a to s náležitým zohledněním zásady proporcionality, zákonnosti a nezbytnosti, ochrany práv týkajících se respektování soukromí a ochrany osobních údajů.

14) Uvedená procesní trestní opatření nemají být v rozporu s jinými příslušnými mezinárodními nebo regionálními úmluvami, zejména v oblasti organizované trestné činnosti nebo počítačové kriminality, a mají být s takovými úmluvami a mezinárodními normami v oblasti lidských práv a základních svobod slučitelná.

15) Procesní opatření k zajištění nebo získání elektronických důkazů mají obsahovat jasnou a úzkou definici druhu dotčených údajů. Procesní opatření pro spolupráci se subjekty soukromého sektoru mají zajistit, aby zátěž pro tyto subjekty byla přiměřená a aby subjekty soukromého sektoru plně respektovaly právní předpisy na ochranu lidských práv svých uživatelů. Úmluva má dát poskytovatelům online služeb (např. poskytovatelům internetových služeb) právní jasnost v jejich interakci s donucovacími orgány států, které jsou stranami úmluvy. Procesní opatření pro odstranění nezákonného obsahu se mají týkat pouze nezákonného obsahu, který má být dostatečně konkrétní a úzce definovaný v úmluvě.

16) Úmluva má stanovit opatření pro spolupráci, jež orgánům v různých státech, které jsou stranami tohoto nástroje, umožní účinně spolupracovat prostřednictvím vzájemné právní pomoci, včetně zřízení kontaktních míst, za účelem vyšetřování trestné činnosti nebo trestních řízení týkajících se trestných činů vymezených v tomto nástroji. Mohla by rovněž stanovit taková opatření spolupráce za účelem uchovávání nebo získávání elektronických důkazů jakéhokoli trestného činu v rámci vyšetřování trestného činu nebo trestního řízení za předpokladu, že tato opatření podléhají dostatečným podmínkám a zárukám podle vnitrostátních právních předpisů států, které zajišťují přiměřenou ochranu lidských práv a základních svobod.

17) Uvedená opatření týkající se spolupráce mají být slučitelná s jinými příslušnými mezinárodními nebo regionálními úmluvami, zejména v oblasti organizované trestné činnosti nebo počítačové kriminality, a nemají být v rozporu s těmito úmluvami, mezinárodními normami v oblasti lidských práv a základními svobodami.

18) Opatření týkající se spolupráce mají podléhat podmínkám stanoveným právními předpisy dožádané strany a poskytovat široké důvody pro odmítnutí, aby byla zajištěna ochrana základních práv, včetně práva na ochranu osobních údajů, a to i v souvislosti s předáváním osobních údajů, a existence oboustranné trestnosti.

19) Úmluva má stanovit přísné podmínky a silné záruky k zajištění toho, aby členské státy EU mohly dodržovat a chránit základní práva, svobody a obecné zásady práva EU zakotvené ve Smlouvách Evropské unie a v Listině základních práv, včetně zejména zásady proporcionality, zákonnosti a nezbytnosti v případě trestných činů a sankcí, procesních záruk a práv, práva na účinnou soudní ochranu, presumpci neviny, práva na spravedlivý proces a práva na obhajobu osob, proti nimž je vedeno trestní řízení, práva nebýt dvakrát trestně stíhán nebo trestán za stejný trestný čin, jakož i práva na soukromí, práva na ochranu osobních údajů a údajů elektronických komunikací při zpracování těchto údajů, včetně předávání orgánům v zemích mimo Evropskou unii, a práva na svobodu projevu a informací. Úmluva má zejména zajistit, aby členské státy EU byly schopny dodržovat požadavky na mezinárodní předávání osobních údajů ve smyslu směrnice (EU) 2016/680, nařízení (EU) 2016/679 a směrnice 2002/58/ES. Podmínky a záruky mají rovněž zajišťovat ochranu lidských práv a základních svobod v souladu s mezinárodními normami v oblasti lidských práv. To platí pro celou úmluvu, včetně procesních opatření a opatření týkajících se spolupráce, včetně těch, která mohou významně zasahovat do práv jednotlivců.

20) Úmluva má poskytovat základ pro dobrovolná opatření na budování kapacit s cílem podpořit země v jejich schopnosti vést účinná vyšetřování a řízení týkající se počítačové kriminality a získávat elektronické důkazy pro vyšetřování a stíhání jiných trestných činů, mimo jiné prostřednictvím technické pomoci a odborné přípravy. Úloha Úřadu OSN pro drogy a kriminalitu při provádění těchto opatření je jasně popsána.

21) Úmluva má zajišťovat, aby se obětem počítačové kriminality dostalo náležité pomoci, podpory a ochrany a aby měly přístup k odškodnění.

22) Úmluva má poskytovat základ pro praktická opatření pro předcházení počítačové kriminalitě, která jsou jasně definována a přísně omezená a odlišená od trestněprávních procesních opatření, která by mohla zasahovat do práv a svobod fyzických nebo právnických osob.

Pokud jde o fungování úmluvy, Unie by měla usilovat o dosažení těchto cílů:

23) Úmluva má zachovat stávající globální a regionální nástroje a probíhající mezinárodní spolupráci v celosvětovém boji proti počítačové kriminalitě. Členské státy Evropské unie mají zejména mít možnost ve svých vzájemných vztazích nadále uplatňovat pravidla Evropské unie.

24) Úmluva má stanovit vhodný mechanismus k zajištění jejího provádění a stanovit závěrečná ustanovení, včetně ustanovení o řešení sporů, podpisu, ratifikaci, přijetí, schválení a přistoupení, vstupu v platnost, změnách, pozastavení, vypovězení a depozitáři a o jazycích, která by měla být vytvořena, pokud je to možné a vhodné, podle ustanovení jiných příslušných mezinárodních nebo regionálních úmluv, zejména v oblasti organizované trestné činnosti nebo počítačové kriminality.

25) Úmluva má umožnit Evropské unii stát se její smluvní stranou.

Postup jednání je v souhrnu následující:

26) Komise by se měla snažit zajistit, aby úmluva byla v souladu s příslušnými právními předpisy a politikami Unie, jakož i se závazky Unie vyplývajícími z jiných příslušných mnohostranných dohod.

27) Komise by měla vést jednání jménem Unie o záležitostech, které podle Smluv spadají do její pravomoci a v souvislosti se kterými Unie přijala pravidla.

28) Jednání, včetně jednotlivých kol jednání, musí být připravena s dostatečným předstihem. Za tímto účelem Komise informuje Radu o předpokládaném harmonogramu a otázkách, které mají být projednávány, a co nejdříve sdílí relevantní informace.

29) Komise a členské státy by v souladu se zásadou loajální spolupráce měly v průběhu jednání úzce spolupracovat, mimo jiné prostřednictvím pravidelných kontaktů s experty a zástupci členských států ve Vídni a v New Yorku.

30) Jednotlivým jednáním předchází zasedání Pracovní skupiny pro justiční spolupráci v trestních věcech s cílem určit klíčové otázky, formulovat stanoviska a poskytnout pokyny, včetně případného formulování prohlášení a výhrad.

31) Po každém jednání podá Komise Pracovní skupině pro justiční spolupráci v trestních věcech zprávu o výsledku jednání, a to i písemně.

32) Komise informuje Radu a konzultuje s Pracovní skupinou pro justiční spolupráci v trestních věcech všechny důležité otázky, které během jednání případně vyvstanou.